

Publicerad 2010-05-25 22:14 av LassO

Ibland, är man bara, på topp.... utan att man vet varför, så härligt det är...

Jag känner, nytt liv

Jag känner, nytt liv

Nytt, som en nött tennfigur

renad i lågans hetta

Nedsmält i hettans, våldsamma kur

Folk undrar, vem är nu detta

Som ett original, av mej själv

Fast bättre ,nötta kanter, som är skarpa och klara

Men ändå ingen annan, det är endast mej bara

Svårt att förstå, värre att förklara

Levande vatten, rinner som en älv..

Det forsar och brusar

Ibland svämmar det över

Det sveper med smuts, sand och grus

Ibland som ett andligt himlarus

Ibland som ett ett stilla smekande sus

Ta det ej bort, jag ber

Mitt hjärta känner, mina ögon ser

Jag vill inte tillbaka mer

Och inget omöjligt sej ter...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten